

Ο.Λ.Μ.Ε.
Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 20/07/2021

Νέο αντικειπαιδευτικό-αντιδραστικό νομοσχέδιο της κυβέρνησης

Εν μέσω θέρους, με τα σχολεία κλειστά και μάλιστα μετά από μια εξαιρετικά δύσκολη εκπαιδευτική χρονιά λόγω πανδημίας το ΥΠΑΙΘ φέρνει σε διαβούλευση το νομοσχέδιο με τον παραπλανητικό τίτλο «Αναβάθμιση του σχολείου και ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών». Ενώ η πανδημία βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη, η πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΙΘ ακολουθεί την ίδια περσινή τακτική αρνούμενη να πάρει μέτρα για το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων και την αντιμετώπιση των μαθησιακών και ψυχοκοινωνικών συνεπειών της πανδημίας.

Αντί για μέτρα θωράκισης της υγείας, το ΥΠΑΙΘ οικοδομεί ένα σχολείο διαφορετικών ταχυτήτων, ένα σχολείο χορηγών, ένα εκπαιδευτικό σύστημα που οξύνει τις μορφωτικές ανισότητες και εντείνει τους φραγμούς στη μόρφωση σε βάρος των πιο αδύναμων μαθητών και μαθητριών. Ιδιωτικοποιεί ακόμα περισσότερο Δημόσια Εκπαίδευση. Οικοδομεί βήμα προς βήμα ένα σχολείο από το οποίο εξοβελίζονται πλήρως η δημοκρατία και η αξιοκρατία, η συλλογικότητα, η συμμετοχή και η συνεργασία, το παιδαγωγικό πλαίσιο και οι αρχές και υποκαθίστανται από συγκεκριμένες πελατειακές σχέσεις. Ένα σχολείο στο οποίο κυριαρχεί η γραφειοκρατία, ο συγκεντρωτισμός και εντατικοποιείται η εργασία. Πάνω απ' όλα όμως επιβάλλεται ο απόλυτος και ασφυκτικός έλεγχος των εκπαιδευτικών και του έργου τους, ενώ ανοίγει ο δρόμος για ευρύτερες ανατροπές στα εργασιακά μας δικαιώματα.

Μετά το ν.4692/2020, το νόμο για την ΤΕΕ, τα αντικειπαιδευτικά και ταξικά μέτρα που επιβλήθηκαν (Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής, εξοβελισμός γνωστικών αντικειμένων, αλλαγές στην πρόσβαση στα ΑΕΙ κλπ), τον αντιδραστικό – αυταρχικό νόμο για τα ΑΕΙ και την ίδρυση της πανεπιστημιακής αστυνομίας, το νέο πολυνομοσχέδιο συμπληρώνει το πάζλ των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στη δημόσια εκπαίδευση καθ' υπαγόρευση της ΕΕ, του ΟΟΣΑ, προσαρμοσμένο στις απαιτήσεις του ΣΕΒ. Η κυβέρνηση με την πολιτική της διαμορφώνει ένα νέο ριζικά διαφορετικό και αντιδραστικό τοπίο στη Δημόσια Εκπαίδευση.

Πρώτος πυλώνας του νέου αντικειπαιδευτικού ν/σ αποτελεί η λεγόμενη «αυτονομία» της σχολικής μονάδας. Με όχημα την «αυτονομία» και με πρόσχημα την «αύξηση των βαθμών ελευθερίας στα σχολεία», όπως δημαγωγικά υπαινίσσεται το ΥΠΑΙΘ, προωθούνται βαθιές και αντιδραστικές τομές σε **παιδαγωγικό επίπεδο**. Το λεγόμενο πολλαπλό βιβλίο, οι «εναλλακτικές μορφές» και η «ευελιξία» στην αξιολόγηση των μαθητών, δεν θα προάγουν την εκπαιδευτική και παιδαγωγική λειτουργία στα σχολεία. Αντίθετα έρχονται να φορτώσουν ακόμα περισσότερες ευθύνες στις πλάτες των εκπαιδευτικών, να χρεώσουν σ' αυτούς τα αποτελέσματα της εκπαιδευτικής πράξης. Το ίδιο το μέτρο του «πολλαπλού βιβλίου» θα αξιοποιηθεί για την κατηγοριοποίηση των μαθητών σε διαφορετικά επίπεδα και «ταχύτητες», σε «καλούς», «μέτριους» και «κακούς», αφού κατά τη λογική του Υπουργείου «δεν παίρνουν όλα τα παιδιά τα γράμματα»! Η ενιαία

μόρφωση των μαθητών και των μαθητριών απαιτεί ένα κοινό βιβλίο για όλα τα παιδιά σε κάθε μάθημα, ώστε να μην δημιουργούνται μορφωτικές ανισότητες αλλά και πρακτικά προβλήματα στον καθορισμό κοινής διδακτέας και εξεταστέας ύλης. Το να υπάρχουν επιπλέον βιβλία και διδακτικό υλικό, **ως συμπληρωματικά του βασικού κοινού βιβλίου**, δεν μας βρίσκει αντίθετους.

Με το μανδύα του «ψηφιακού εκσυγχρονισμού» η κυβέρνηση προωθεί μέτρα, όπως η διαβόητη «ανεστραμμένη μάθηση» που αμφισβητούν ευθέως τη ζωντανή διδασκαλία, την αξία της τάξης ως τον φυσικό χώρο όπου γεννιούνται τα ερωτήματα, η αμφισβήτηση, ο διάλογος και ο προβληματισμός, τις πλευρές εκείνες δηλαδή που προάγουν η μάθηση. Ταυτόχρονα η επιχειρηματικότητα, η προσαρμοστικότητα, η εθελοντική εργασία, η ευελιξία και οι δεξιότητες αποκτούν χώρο μέσα στην εκπαιδευτική διαδικασία. Για την κυρίαρχη εκπαιδευτική πολιτική δεν είναι αναγκαίες οι ανθρωπιστικές σπουδές και η τέχνη, παρά μόνο οι δεξιότητες.

Μέσω της «αυτονομίας» **θεσμοθετείται πλέον επίσημα η παρέμβαση των ιδιωτών στα Δημόσια Σχολεία. Εισάγεται και με τη βούλα πια, η επιχειρηματική λειτουργία των σχολείων για την ανεύρεση πόρων με την αξιοποίηση των σχολικών κτηρίων, υποδομών και εγκαταστάσεων ενώ για πρώτη φορά θεσμοθετείται επίσημα η χρηματοδότηση των σχολείων με δωρεές, χορηγίες και παροχές από τρίτους.** Και επειδή οι ευεργέτες δεν είναι τόσοι πολλοί (κι όσοι θα χορηγούν θα το κάνουν με το αζημίωτο και θα παρεμβαίνουν στο περιεχόμενο του σχολείου) **οι ίδιοι οι γονείς θα αναγκάζονται να βάλουν ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για να καλύψουν τις ανάγκες των σχολείων.**

Γίνεται πλέον φανερό ότι η κυβέρνηση προσπαθεί, μέσω της «αυτονομίας», να βγάλει από το κάδρο την –ως τώρα αποκλειστική– υποχρέωση του κράτους για τη χρηματοδότηση της Δημόσιας Εκπαίδευσης και να ρίξει την ευθύνη αυτή στους εκπαιδευτικούς και τα ίδια τα σχολεία. Η περίφημη «αυτονομία» θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στην ταξική διαφοροποίηση και κατηγοριοποίηση των σχολείων, σε οικονομικό μαρασμό και λουκέτα. Αδιάψευστος μάρτυρας των συνεπειών αυτών είναι οι χώρες όπου εφαρμόστηκαν τέτοιες πολιτικές. Όσο κι αν υπόσχεται η κυβέρνηση πως δεν επηρεάζονται οι εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών, το βέβαιο είναι πως **το αμέσως επόμενο βήμα είναι να περάσει η διαχείριση των εργασιακών τους ζητημάτων στους Δήμους, όπως ακριβώς επιτάσσει στις εκθέσεις του ο ΟΟΣΑ.**

Δεύτερος πυλώνας του ν/σ αποτελεί η περιβόητη «ατομική αξιολόγηση» του εκπαιδευτικού, η οποία αποτελεί διαχρονικό πόθο των κυβερνήσεων εδώ και πάνω από τρεις δεκαετίες, που παρέμεινε ανεκπλήρωτος χάρη στην σθεναρή αντίσταση του εκπαιδευτικού κινήματος.

Η «ατομική αξιολόγηση» αποτελεί συνέχεια της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που συνάντησε την καθολική αντίθεση των εκπαιδευτικών. Προβλέπει ένα εξοντωτικό γραφειοκρατικό πλέγμα αξιολόγησης δύο φάσεων από τον διευθυντή του σχολείου και τους συμβούλους εκπαίδευσης. Κάθε εκπαιδευτικός θα συνοδεύεται από ένα ηλεκτρονικό ατομικό φάκελο (άρθρο 68), ατομικά φύλλα αξιολόγησης, συνέντευξη, παρατήρηση εντός της σχολικής τάξης και κατάταξη σε 4βαθμη κλίμακα (μη ικανοποιητικός – ικανοποιητικός – πολύ καλός – εξαιρετικός).

Στο «νέο σχολείο» δεν λείπουν και τα άρθρα για την αξιολόγηση των μαθητών/τριών. Στην τράπεζα θεμάτων και τις συνεχείς εξετάσεις, προτίθενται και τα λεγόμενα «διαγνωστικά τεστ» (ελληνική Pisa – Άρθρο 97) στην Στ' Δημοτικού και Γ'

Γυμνασίου στη Γλώσσα και τα Μαθηματικά. Τα αποτελέσματα αυτών των εξετάσεων θα αξιοποιηθούν για να στρέψουν ένα μεγάλο τμήμα του μαθητικού δυναμικού προς την κατάρτιση και τη μαθητεία, μακριά από τη Γενική Εκπαίδευση, από πολύ νεαρή ηλικία. Θα χρησιμοποιηθεί επίσης ως εργαλείο για την κατηγοριοποίηση των σχολείων, ενώ γίνεται προφανές ότι τα αποτελέσματα αυτών των «τεστ», θα χρησιμοποιηθούν και ως «κριτήρια» για την αξιολόγηση των ίδιων των εκπαιδευτικών.

Ψεύδεται και παραπλανά το ΥΠΑΙΘ όταν λέει ότι η αξιολόγηση είναι τάχα «περιγραφική και όχι ποσοτική» και όταν ορκίζεται ότι δεν θα είναι τιμωρητική. Η κυβέρνηση (άρθρο 56) προβλέπει συγκεκριμένες κυρώσεις όπως μισθολογική καθήλωση έως και περικοπή μισθού μέχρι ενός μήνα για όσους αρνούνται και δεν συμμετέχουν στην αξιολόγηση !!! Επιπρόσθετα ο εκπαιδευτικός που αξιολογείται αρνητικά δεν μπορεί να γίνει ούτε υποδιευθυντής σε ένα σχολείο ενώ αν ένας εκπαιδευτικός για οποιοδήποτε λόγο δεν πάρει μέρος στις διαδικασίες της αξιολόγησης (είτε σχολείου, είτε ατομική) αποκλείεται από την επιλογή στελεχών για τα επόμενα 8 χρόνια (άρθρο 29). Επιπλέον η αρνητική αξιολόγηση των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών ισοδυναμεί με την μη μονιμοποίησή τους. Οι νεοδιόριστοι συνάδελφοι που θα διαβούν το κατώφλι της Δημόσιας Εκπαίδευσης το Σεπτέμβριο θα αποτελέσουν το πρώτο στρώμα «αξιολογημένων». Είναι βέβαιο ότι η κυβέρνηση θα επιχειρήσει να αξιοποιήσει τους νεοδιόριστους συναδέλφους ως «Δούρειο Ίππο» για να γενικεύσει την εφαρμογή της σε όλη την έκταση της εκπαίδευσης.

Ταυτόχρονα, επιχειρείται να παρεμποδιστεί η συνδικαλιστική δράση, με την απειλή της αρνητικής αξιολόγησης αφού η υλοποίηση των αποφάσεων του σωματείου οδηγεί ρητά στην αρνητική αξιολόγηση «μη ικανοποιητικός» (π.χ. απεργία-αποχή από την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας καθιστά τον εκπαιδευτικό υπηρεσιακά ανεπαρκή και του στερεί το δικαίωμα να μονιμοποιηθεί, αν είναι δόκιμος ή να διεκδικήσει θέση ευθύνης μέχρι και για οκτώ χρόνια).

Ανάμεσα στα άλλα, η προωθούμενη αξιολόγηση φορτώνει με νέα γραφειοκρατικά βάρη τους εκπαιδευτικούς και την ήδη επιβαρυσμένη καθημερινή εργασία τους, στερώνοντας τον πολύτιμο αέρα του κύριου έργου τους που είναι το παιδαγωγικό – εκπαιδευτικό. Την ίδια ώρα θα δημιουργήσει ένα νέο πρωτόγνωρο καθεστώς εξαρτήσεων και πελατειακών σχέσεων μέσα στο σχολείο, αφού ο Διευθυντής αποκτά το ρόλο του αξιολογητή των εκπαιδευτικών. Ουσιαστικά πρόκειται για μία διαδικασία που επιδιώκει τον απόλυτο έλεγχο και τη χειραγώγηση των εκπαιδευτικών, με στόχο να μειωθούν οι αντιστάσεις ατομικά και συλλογικά.

Βασική δουλειά των συμβούλων ουσιαστικά και πρακτικά δε θα είναι η παιδαγωγική, επιμορφωτική και συμβουλευτική ενίσχυση της δουλειάς των εκπαιδευτικών στην τάξη (κάτι τέτοιο είναι και πρακτικά αδύνατο με βάση τον αριθμό σχολείων και των εκπαιδευτικών) αλλά να προωθούν την αξιολόγηση και την αντικειμενική πολιτική.

Στο ν/σ προβλέπεται μια αποσπασματική επιμόρφωση χωρίς στρατηγικό σχεδιασμό, οργάνωση και βιωσιμότητα και στήνεται ένας μηχανισμός σύνδεσής της με την αξιολόγηση, ως τιμωρία. Υπάρχει συνεπώς ο κίνδυνος να οδηγηθούμε σε κακώς σχεδιασμένες επιμορφώσεις, σε συνεργασία με ανεπαρκείς και ακατάλληλους φορείς ή άχρηστες ως προς τη θεματολογία για τους εκπαιδευτικούς της σχολικής μονάδας μόνο και μόνο για να μπουν στους φακέλους του διευθυντή και των εκπαιδευτικών. Η επιμόρφωση

διολισθαίνει σε διαδικασία συλλογής «χαρτιών» με μοναδικό στόχο να «αξιολογηθεί» ο εκπαιδευτικός ως «ικανοποιητικός».

Η πολυδιαφημισμένη αξιολόγηση ως στόχο έχει να «δείξει» τους εκπαιδευτικούς για μια ακόμα φορά ως μόνιμους υπεύθυνους για τα πραγματικά και διαχρονικά προβλήματα της Δημόσιας Εκπαίδευσης. Δεν θα πρέπει να υπάρχει καμία αμφιβολία πως η αξιολόγηση θα αποτελέσει το βασικό εργαλείο έτσι ώστε στον κατάλληλο – για αυτούς – χρόνο να εξαπολύσουν νέα επίθεση για να αλώσουν τα εργασιακά κεκτημένα των εκπαιδευτικών, να καθλώσουν τους μισθούς, να προωθήσουν ακόμα περισσότερο τις ελαστικές μορφές εργασίας στην εκπαίδευση, να ανοίξουν το δρόμο ακόμα και σε απολύσεις.

Αν πραγματικά το ΥΠΑΙΘ επιθυμεί να βελτιώσει την ποιότητα της Δημόσιας Εκπαίδευσης, τότε πρέπει άμεσα να προχωρήσει σε **αύξηση της χρηματοδότησης της Παιδείας, σε κάλυψη των 50.000 κενών εκπαιδευτικών με μόνιμους εκπαιδευτικούς, μείωση του αριθμού μαθητών ανά τμήμα, να φτιάξει σύγχρονες κτιριακές υποδομές και όχι κοντέινερ, να εξοπλίσει με τεχνολογικό και λοιπό εξοπλισμό, να υλοποιήσει προγράμματα σπουδών που να υπηρετούν το δικαίωμα των παιδιών στην ολόπλευρη μόρφωση, σύμφωνα με τις σύγχρονες παιδαγωγικές αρχές με ανάλογα βιβλία και εποπτικό υλικό, να καταργήσει την τράπεζα θεμάτων και να μειώσει τις εξετάσεις που οδηγούν σε στείρα γνώση και ανάγκη παραπαιδείας. Άλλωστε, διεθνείς μελέτες σχετικά με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης δείχνουν ότι όπου εφαρμόστηκε όχι μόνο δεν επήλθε βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου, αλλά αντίθετα, λόγω της επιπλέον επαγγελματικής εξουθένωσης που επιφέρει αλλά και του ανταγωνιστικού κλίματος που καλλιεργεί, παραμερίζονται οι παιδαγωγικές αρχές και αυξάνονται οι μορφωτικές ανισότητες.**

Αν πραγματικά το ΥΠΑΙΘ ενδιαφέρεται για την βελτίωση των εκπαιδευτικών **ας ικανοποιήσει επιτέλους το επί δεκαετίες αίτημα του κλάδου μας για καθολική, εισαγωγική, περιοδική και ετήσια, επιμόρφωση.** Η επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών τόσο στο γνωστικό τους αντικείμενο όσο και στις συνεχώς εξελισσόμενες παιδαγωγικές και διδακτικές μεθόδους, αποτελεί βασική παράμετρο βελτίωσης των εκπαιδευτικών και του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου.

Τρίτος πυλώνας του πολυνομοσχεδίου αποτελούν οι νέες τομές που προωθούνται σε **διοικητικό επίπεδο** και στις **επιλογές στελεχών.** Δίπλα στον υπάρχοντα διοικητικό μηχανισμό στήνεται μια πολυπλόκαμη δομή που περιλαμβάνει ένα ενδιάμεσο επίπεδο αξιολογητών στο επίπεδο κάθε Διεύθυνσης (Σύμβουλοι Εκπαίδευσης). Ένα επίπεδο παραπάνω συστήνονται οι Περιφερειακοί Επόπτες Ποιότητας Εκπαίδευσης (ένας ανά Περιφέρεια), οι Επόπτες Ποιότητας Εκπαίδευσης ανά Διεύθυνση καθώς και το Περιφερειακό Συμβούλιο Εποπτών που θα συντονίζει τα παραπάνω στελέχη.

Πρόκειται για έναν **αυταρχικό μηχανισμό με βασική αποστολή τον αυστηρό έλεγχο, την διαρκή επιτήρηση και εποπτεία της πορείας της αξιολόγησης που θα διαπιστώνει αν «συμμορφώνονται» οι εκπαιδευτικοί απέναντι στην κυρίαρχη πολιτική.** Οι πελατειακές σχέσεις, η ευνοιοκρατία (όπως ήδη προωθούνται και από τα ανεξέλεγκτα Υ.Σ. με τους δοτούς «αιρετούς»), καθορίζουν την επιλογή στελεχών, καθώς τα 45 μόρια (αξιολόγηση και συνέντευξη) από τα 100 είναι καθαρά υποκειμενικά και αλλοιώνουν πλήρως την αρχική κατάταξη, ενώ ταυτόχρονα **τα στελέχη αλληλοεπιλέγονται και αλληλομοριοδοτούνται, καθώς η αμφίδρομη αξιολόγηση μεταξύ προϊσταμένων και υφισταμένων θα επιφέρει την ανταλλαγή μορίων μεταξύ τους.** Παράλληλα, τα στελέχη

αποκτούν τη δυνατότητα να αποκλείουν άλλους διεκδικητές της θέσης τους με «μη ικανοποιητική» αξιολόγηση. Ακόμα ενισχύεται το κομματικό καθεστώς στη Διοίκηση της εκπαίδευσης, σε συνέχεια της προηγούμενης αυθαίρετης – χωρίς κριτήρια και χωρίς κατάταξη υποψηφίων – τοποθέτησης των Διευθυντών Εκπαίδευσης το καλοκαίρι του 2020. Το ΥΠΑΙΘ μάλιστα επιβραβεύει αυτή την επιλογή του πριμοδοτώντας με μοριοδότηση αυτά ακριβώς τα στελέχη που το ίδιο διόρισε! Τρανή απόδειξη του κομματικού χαρακτήρα της διοίκησης είναι ο αποκλεισμός των αιρετών εκπροσώπων των εργαζομένων, και με το νόμο πλέον, από τα συμβούλια επιλογής προσωπικού, για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες.

Σε ένα σχολείο αυτόνομο που λειτουργεί με ιδιωτικό - οικονομικούς όρους συρρικνώνεται ακόμα περισσότερο ο ρόλος του Συλλόγου Διδασκόντων. Στο «νέο» σχολείο Σύλλογος Διδασκόντων επί της ουσίας δεν υφίσταται πλέον ως το κυρίαρχο όργανο, αφού πια δεν έχει αποφασιστικό ρόλο παρά για επουσιώδη ζητήματα. Μια σειρά από εξουσίες εκχωρούνται στον διευθυντή, από την δυνατότητα να αποφασίζει μόνος για πλήθος ζητημάτων μέχρι και την δυνατότητα να ορίζει χωρίς κριτήρια υποδιευθυντή, ενδοσχολικό συντονιστή και μέντορα, μονοπρόσωπα όργανα εντός της σχολικής μονάδας, η θητεία των οποίων συνεκτιμάται στην αξιολόγηση και κατ' επέκταση στην επιλογή στελεχών. Εισάγεται ξανά, μετά τη Διαμαντοπούλου, ο κακόφημος θεσμός του «μέντορα» για τους νέους συναδέλφους, καθώς και οι συντονιστές τάξεων και αντικειμένων που θα επιλέγονται από τον διευθυντή και θα πριμοδοτούνται με μόρια για την επιλογή στελεχών, δημιουργώντας ένα ιδιότυπο ιεραρχικό στρώμα μέσα στην ίδια την σχολική μονάδα.

Καταστρατηγώντας κάθε έννοια συλλογικής και δημοκρατικής έκφρασης αναμορφώνει προς το χειρότερο ακόμα και το θεσμό του Σχολικού Συμβουλίου (άρθρο 100) που γίνεται πλέον πενταμελές με μέλη τον Διευθυντή, δύο εκπρόσωπους του Δήμου, έναν εκπαιδευτικό και έναν εκπρόσωπο του Συλλόγου Γονέων, ενώ εξοβελίζεται η συμμετοχή των μαθητικών κοινοτήτων. Το ΥΠΑΙΘ τιμωρεί τους Συλλόγους Διδασκόντων, τις Ενώσεις Γονέων και Κηδεμόνων και τις Μαθητικές Κοινότητες επειδή αντέδρασαν σε πλήθος κυβερνητικών επιλογών (αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, τις κάμερες στην τάξη, τη μετατροπή του σχολείου τους σε πρότυπο κλπ). Επιπλέον η επιλογή του ΥΠΑΙΘ να αυξήσει την εκπροσώπηση των Δήμων στα Σχολικά Συμβούλια φανερώνει την επιδίωξη της κυβέρνησης να περάσει στο μέλλον όλη η διαχείριση των Δημόσιων Σχολείων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών πλήττονται. Ο διευθυντής αποκτά πλέον υπερεξουσίες και επιβάλλει ακόμα και έγγραφη ποινή επίπληξης (μονοπρόσωπο πειθαρχικό όργανο!). Αποφασίζει μόνος για πλήθος ζητημάτων, από την ανάθεση εξωδιδασκτικών καθηκόντων στους εκπαιδευτικούς μέχρι και την πραγματοποίηση πρακτικής άσκησης σπουδαστών ιδιωτικών φορέων μέσα στο δημόσιο σχολείο! Επιπλέον ο διευθυντής αποκτά τη δυνατότητα να αποφασίζει σε συνεργασία με τον σχολικό σύμβουλο για τον προγραμματισμό, τους στόχους, τους άξονες αξιολόγησης, την ένταξη των εκπαιδευτικών του συλλόγου διδασκόντων υποχρεωτικά σε ομάδες δράσεις για την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας εφόσον ρητά αναφέρεται ότι του παρέχονται οι αρμοδιότητες «σε όσες από τις ενέργειες της αρμοδιότητας του συλλόγου διδασκόντων εξακολουθούν να παραλείπονται από τον σύλλογο», όπως στην πρόσφατη περίπτωση της αυτοαξιολόγησης και της μαζικής συμμετοχής των Σ/Δ στην απεργία – αποχή που κήρυξε η ΟΛΜΕ. Δείγμα του αυταρχισμού της συγκεκριμένης διάταξης είναι η ρητή

διατύπωση οι όποιες αποφάσεις του διευθυντή είναι υποχρεωτικές για όλους τους εκπαιδευτικούς. Επίσης, με απόφαση διευθυντή πραγματοποιούνται εκτός εργασιακού ωραρίου: α) εκπαιδευτικοί όμιλοι, β) παιδαγωγικές συνεδριάσεις ακόμα και εξ αποστάσεως (θεσπίζεται εμμέσως η υποχρέωση οι εκπαιδευτικοί να έχουν εξοπλισμό που δεν τους παρέχεται από το ΥΠΑΙΘ), και γ) ενδοσχολική επιμόρφωση, την οποία και πάλι αποφασίζει ο διευθυντής και ως προς την θεματολογία και ως προς τον φορέα υλοποίησής της, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η βούληση και οι επιμορφωτικές ανάγκες του συλλόγου διδασκόντων.

Παράλληλα, το νομοσχέδιο προβλέπει πλήθος **νέων γραφειοκρατικών αρμοδιοτήτων, που έρχονται να επιβαρύνουν επιπλέον τις εργασιακές συνθήκες των εκπαιδευτικών.** Η κατάσταση αυτή θα διαμορφώσει σχέσεις ιεραρχίας και εξουσίας, που θα επιφέρουν ένα συγκρουσιακό και στείρα ανταγωνιστικό κλίμα μέσα στο σχολείο, με επιβράβευση ημετέρων. Σε κανένα σημείο του νομοσχεδίου δεν προβλέπεται ή διασφαλίζεται η άποψη των εκπαιδευτικών για παιδαγωγικά και άλλα ζητήματα που αφορούν στη σχολική μονάδα. Αντί να στηριχθεί ουσιαστικά και να ενισχυθεί το εκπαιδευτικό έργο, δυναμώνει ο ασφυκτικός έλεγχος ώστε να υλοποιούνται κατά γράμμα οι κατευθύνσεις της εκάστοτε κυβέρνησης με ατέρμονες και γραφειοκρατικές διαδικασίες εκτός τάξης. Η επαγγελματική εξουθένωση από τις νέες υποχρεωτικές αρμοδιότητες, την υπονόμηση της συνεργασίας και το αυταρχικό κλίμα εξαρτήσεων που δημιουργείται με το φόβητρο της αξιολόγησης είναι εις βάρος του παιδαγωγικού ρόλου των εκπαιδευτικών και της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου. **Διαλύεται το παιδαγωγικό κλίμα, η συναδελφικότητα, η συνεργασία και η αλληλεγγύη μέσα στο σχολείο. Η συστηματική και καθημερινή καλλιέργεια του φόβου και της ανασφάλειας θα αποτελούν βασικά εργαλεία για την επιβολή της κυρίαρχης εκπαιδευτικής πολιτικής.**

Τα νέα μέτρα διαμορφώνουν ένα ριζικά διαφορετικό και αντιδραστικό τοπίο στην εκπαίδευση. Ολοκληρώνουν με τον πιο επιθετικό τρόπο έναν σχεδιασμό των τελευταίων 30 χρόνων, πλευρές του οποίου υλοποίησαν διάφορες κυβερνήσεις. Εντείνονται οι ταξικοί φραγμοί, προωθείται το σχολείο των «δεξιότητων» αντί για την ολόπλευρη και ουσιαστική μόρφωση. Ανοίγει ο δρόμος για το χτύπημα των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών, για να αρθεί η μονιμότητα στην εργασία και να ανοίξει ο δρόμος για απολύσεις. Επιβάλλονται νέα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια στη λειτουργία των σχολείων και στρώνεται το έδαφος για την ταξική κατηγοριοποίησή τους. Στραγγαλίζει οποιαδήποτε ελευθερία και όσα δημοκρατικά δικαιώματα έχουν απομείνει στο Δημόσιο Σχολείο. Το μοντέλο της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού συνδέεται με το περιεχόμενο και τον ρόλο του «νέου» σχολείου που είναι προσαρμοσμένο στις ανάγκες της λεγόμενης «αγοράς».

Η υποκρισία της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΑΙΘ είναι πρωτοφανής. Από την μία η κ. Κεραμέως με δημόσιες δηλώσεις εξαίρει την σημαντική συμβολή των εκπαιδευτικών στην πανδημία και από την άλλη νομοθετεί διαδικασίες που αποδεικνύουν την πλήρη έλλειψη εμπιστοσύνης του ΥΠΑΙΘ προς τους εκπαιδευτικούς. Από την μία μιλά για αποκέντρωση του εκπαιδευτικού συστήματος και από την άλλη νομοθετεί την υπερσυγκέντρωση εξουσιών στο πρόσωπο του διευθυντή. Από τη μία διαφημίζει την παιδαγωγική αυτονομία των εκπαιδευτικών και από την άλλη τους αποκλείει από τη συμμετοχή στη λήψη σημαντικών αποφάσεων και τους υποχρεώνει σε πειθάρχηση και συμμόρφωση. Από τη μία μιλά για «αριστεία» και βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου και από την άλλη νομοθετεί την

απόλυτη αναξιοκρατία, τις πελατειακές σχέσεις και την επαγγελματική εξουθένωση των εκπαιδευτικών.

**ΝΑ ΑΠΟΚΡΟΥΣΟΥΜΕ ΤΟ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟ Ν/Σ ΠΟΥ ΣΑΡΩΝΕΙ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ!**

Απαιτούμε από την κυβέρνηση να αποσύρει το νομοσχέδιο και να παρθούν τώρα μέτρα για την προετοιμασία της επόμενης σχολικής χρονιάς με βάση τις διεκδικήσεις μας!

Καλούμε τις ΕΛΜΕ να προβούν σε κάθε πρόσφορη δράση ενημέρωσης των συναδέλφων και της κοινωνίας!

Εκπαιδευτικοί, γονείς και μαθητές/τριες είμαστε σε θέσεις μάχης για να μην περάσουν τα σχέδιά τους!

Ο Πρόεδρος

Θεόδωρος Τσούχλος

Ο Γεν. Γραμματέας

Θεόδωρος Μαλαγάρης